

[Dorte Bennedsen.]

gerkommissionens forslag, der handler om deklarationen, men som man her har udeladt.

Jeg er helt klar over de motiver, der ligger bag ved, at ministeren ikke har taget det med, nemlig hensynet til, at monopoltilsynet i de senere år har fået mange arbejdsopgaver pålagt, og at man også skal sikre, at tilsynet kan udføre de opgaver, vi pålægger det.

Da forslaget blev fremsat i efteråret, var et af problemerne jo den prisstoplov, vi lavede. Det er nu en overstået fase, og jeg føler, at der kunne være behov for, at vi i udvalget sammen med ministeren fik drøftet hele den kreds af problemer, der ligger omkring monopoltilsynet, også ud fra den synsvinkel, som gør sig gældende ved dette lovforslag: at få et rimeligt og godt forslag igennem, eventuelt også med deklarationsproblematikken indarbejdet i forslaget.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige forslaget en hurtig og velvillig behandling.

Lawaetz (FP):

Som alle andre fornuftige mennesker synes vi i fremskridtspartiet også, at det er udmærket med en tydelig prismærkning, skiltning, mængdeangivelse osv. Vi glæder os derfor over, at forretningslivet for mange år siden selv har fundet ud af, at man konkurrerer bedst med åbne priser. Måske lige med undtagelse af guldsmedeforretninger og pelsforretninger, hvor det kan være farligt med hensyn til tyveri at sætte priserne på.

Jeg vil tro, at alle her i salen har besøgt et stormagasin og et supermarked og har set, hvorledes alt er prismærket. Måske er der en enkelt lille købmand eller grønthandler, de såkaldte mand og kone-forretninger, hvor man enten kan priserne udenad eller ikke har haft tid til at klistre skilte på alting, men de skal nok sørge for at være konkurrencedygtige blot for at overleve. Nu kan man risikere, at en sådan lille mand skal straffes, endda med hæfte.

Lov nr. 59 af 15. februar 1974, ændret ved lov nr. 415 af 20. august 1976, dækker fuldt ud den garanti, forbrugeren skal have, det vil sige, at det fremsatte lovforslag er helt overflødig. Det er blot en yderligere bemyndigelse for monopoltilsynets embedsmænd til at udvide deres virkefelt og samtidig pålægge de næringsdrirende nye besværligheder og nye omkostninger.

Det er naturligvis også en ny statsudgift. Efter opgivelse fra handelsministeriet udgør

merudgiften 1,6 mill. kr. blot med ansættelse af 13 nye medarbejdere, heraf 5 inspektører, der skal fare landet rundt og se på prisskilte. Vi kender problemet med knopskydning, og der bliver hurtigt brug for 5 eller 10 mand mere.

For at sætte sagen i relief vil jeg høfligt gøre opmærksom på, at varetagelsen af kontrolsystemer til gavn for forbrugerne i forvejen koster: monopoltilsynet 20,9 mill. kr., forbrugerbudsmændene 1,7 mill. kr., forbrugerklagenævnet 2,3 mill. kr., statens husholdningsråd 11,5 mill. kr., i alt 36,4 mill. kr. I stedet for at forhøje dette store beløb var det nok i øjeblikket mere fornuftigt at foreslå det halveret.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at de såkaldte forligspartier nu heldigvis har lov til at stemme, som de vil. Jeg beder regeringen forstå mit indlæg som en konstruktiv kritik. Fremskridtspartiet vil som altid medvirke til at hjælpe regeringen med at formindske underskuddet på de 20 mia kr.

Man skal ikke lave love blot for lovenes skyld, og jeg har hørt kloge og erfarne offentligt ansatte beklage sig over den strøm af love, der kommer og ofte, alt for ofte, overlapper hinanden, så de hverken kan finde hoved eller hale på det. Dette lovforslag er et af disse tilfælde.

Det behøver ikke være et prestigetab for handelsministeren eller for hans parti at tage overflødige lovforslag tilbage. Tværtimod ville jeg i den øjeblikkelige situation tage hatten af. Fremskridtspartiet vil altid stemme imod ikke strengt nødvendige fordyrelser.

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende lovforslag er identisk med det, der var til første behandling her i tinget den 14. januar i år. Ved den lejlighed holdt jeg en både indsigtsfuld og vittig tale, og den vil jeg ganske henvise til. Jeg henviser til, at man kan anvende Folketingstidende, og min opfordring gælder ikke alene de nyvalgte medlemmer, men også de genvalgte, idet de kun var til stede i et meget beskedent omfang.

John Winther (KF):

I modsætning til hr. Jens Peter Jensen har jeg jo ikke haft lejlighed til at holde denne tale før, så jeg kan altså ikke henvise til, hvad jeg har sagt tidligere, men vil gerne have lov til at komme med mit indlæg i dets helhed.